

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 648/2005

(2005. gada 13. aprīlis),

ar ko groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

atzītajiem komersantiem, kā arī jānodrošina šādu kritēriju un prasību saskaņota piemērošana. Kopējai riska pārvaldības sistēmai nebūtu jāliedz dalībvalstīm kontrolēt preces, veicot izlases veida pārbaudes.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 26., 95., 133. un 135. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

- (3) Dalībvalstij būtu jāpiešķir atzītā komersanta statuss jebkuram komersantam, kas atbilst kopējiem kritērijiem attiecībā uz komersantu kontroles sistēmām, maksātspēju un līdzšinējo atbilstību. Pārējām dalībvalstīm arī būtu jāatzīst citas dalībvalsts piešķirtais atzītā komersanta statuss, bet tas nedod tiesības pārējās dalībvalstīs automātiski izmantot muitas noteikumus paredzētus vienkāršojumus. Tomēr pārējām dalībvalstīm būtu jāļauj atzītajiem komersantiem izmantot vienkāršojumus, ja tie ievēro visas īpašās prasības, lai varētu izmantot konkrētos vienkāršojumus. Izskatot lūgumu izmantot vienkāršojumus, pārējām dalībvalstīm nav no jauna jāpārbauda komersanta kontroles sistēma, maksātspēja vai līdzšinējā atbilstība, ko jau izdarījusi dalībvalsts, kura komersantam piešķirusi atzītā komersanta statusu, bet jānodrošina, lai tie atbilstu visām citām īpašām prasībām attiecībā uz konkrētiem vienkāršojumiem. Vienkāršojumu izmantošanu citās dalībvalstīs var arī saskaņot, attiecīgajiem muitas dienestiem savstarpēji vienojoties.

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Regulā (EEK) Nr. 2913/92 ⁽³⁾ ir paredzēti noteikumi par muitas režīmu, ko piemēro ievadamām vai izvedamām precēm.
- (2) Jānodrošina līdzvērtīga aizsardzība, veicot muitas kontroli precēm, ko ievēd Kopienas muitas teritorijā vai izved no tās. Lai sasniegtu šo mērķi, jānodrošina līdzvērtīga muitas kontrole Kopienā un tas, ka dalībvalstis, kas ir galvenokārt atbildīgas par muitas kontroles piemērošanu, saskaņoti piemēro šo kontroli. Šāda kontrole būtu jābalsta uz kopīgi noteiktiem standartiem un risku novērtēšanas kritērijiem, ko piemēro preču un komersantu atlasē, lai mazinātu apdraudējumu Kopienai, tās pilsoņiem un Kopienas tirdzniecības partneriem. Dalībvalstīm un Komisijai tādēļ būtu jāievieš Kopienas mēroga riska pārvaldības sistēma, lai ar vienotu pieeju varētu efektīvi noteikt prioritātes un sadalīt resursus tā, lai nodrošinātu pareizu līdzsvaru starp muitas kontroli un likumīgas tirdzniecības veicināšanu. Tādai sistēmai būtu arī jāparedz kopējie kritēriji un saskaņotas prasības

- (4) Vienkāršojumiem, ko pieļauj muitas noteikumi, joprojām nevajadzētu skart muitas kontroli, kā paredzēts Kopienas Muitas kodeksā, jo īpaši attiecībā uz drošību un drošumu. Muitas dienesti ir atbildīgi par šādu kontroli, un, kaut arī šiem dienestiem būtu jāņem vērā atzītā komersanta statuss, veicot riska analīzi un piešķirot komersantam atvieglojumus attiecībā uz drošuma un drošības kontroli, tiem joprojām būtu jāpatur kontroles tiesības.

- (5) Dalībvalstu kompetentām iestādēm un Komisijai būtu jādalās savā starpā ar tādu informāciju par ievadamām un izvedamām precēm, kas attiecas uz iespējamiem riskiem. Tādēļ būtu jāizveido kopēja, droša sistēma, kas ļautu kompetentām iestādēm laicīgi un efektīvi piekļūt šai informācijai, nodot un apmainīties ar to. Ja tā paredzēts starptautiskā nolīgumā, šo informāciju var arī nodot trešām valstīm.

⁽¹⁾ OV C 110, 30.4.2004., 72. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2004. gada 20. aprīļa Atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts), Padomes 2004. gada 29. novembra Kopējā nostāja (OV C 38 E, 15.2.2005., 36. lpp.) un Eiropas Parlamenta 2005. gada 23. februāra Nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta).

⁽³⁾ OV L 302, 19.10.1992., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās līgumu.

- (6) Būtu jānosaka nosacījumi, saskaņā ar kuriem informāciju, ko komersanti snieguši muitai, var izpaust citām iestādēm tajā pašā dalībvalstī un citās dalībvalstīs, Komisijai vai iestādēm trešās valstīs. Tādēļ būtu skaidri jānorāda, ka uz personas datu apstrādi kompetentās iestādēs vai jebkurā citā iestādē, kas saņem personas datus saskaņā ar Kopienas Muitas kodeksu, attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīva 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti⁽¹⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti⁽²⁾.
- (7) Lai nodrošinātu atbilstīgu kontroli, kas ņem vērā iespējamus riskus, jāievieš prasība sniegt informāciju pirms ieviešanas vai izvešanas par visām precēm, ko ievie Kopienas muitas teritorijā vai izved no tās, izņemot preces, kas teritoriju šķērso pa gaisu vai ar kuģi, neapstājoties šajā teritorijā. Tādai informācijai būtu jābūt pieejamai, pirms preces ievie Kopienas muitas teritorijā vai izved no tās. Var noteikt dažādus termiņus un noteikumus dažādiem preču, transporta vai komersantu veidiem vai arī gadījumā, ja starptautiski nolīgumi paredz īpašus drošības pasākumus. Lai nepieļautu nepilnības drošības jomā, šī prasība būtu arī jāievieš attiecībā uz precēm, ko ievie brīvajā zonā vai izved no tās.
- (8) Regula (EEK) Nr. 2913/92 tādēļ būtu attiecīgi jāgroza,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (EEK) Nr. 2913/92 ar šo groza šādi:

1. Regulas 4. pantu groza šādi:

— pantu papildina ar šādiem punktiem:

“4.a “Ieviešanas muitas iestāde” ir saskaņā ar muitas noteikumiem muitas dienestu izvēlēta muitas iestāde, uz ko nevilcinoties jānogādā preces, kuras ievestas Kopienas muitas teritorijā, un kas veic attiecīgu ieviešanas kontroli, kuras pamatā ir riska analīze.

4.b “Importa muitas iestāde” ir saskaņā ar muitas noteikumiem muitas dienestu izvēlēta muitas iestāde, kurā jāveic formalitātes, tostarp atbilstīga uz risku analīzi balstīta kontrole, lai noteiktu Kopienas muitas teritorijā ievestajām precēm piemērojamo muietošanas vai izmantošanas režīmu.

4.c “Eksporta muitas iestāde” ir saskaņā ar muitas noteikumiem muitas dienestu izvēlēta muitas iestāde, kurā jāveic formalitātes, tostarp atbilstīga uz risku analīzi balstīta kontrole, lai noteiktu no Kopienas muitas teritorijas izvedamajām precēm piemērojamo muietošanas vai izmantošanas režīmu.

4.d “Izvešanas muitas iestāde” ir saskaņā ar muitas noteikumiem muitas dienestu izvēlēta muitas iestāde, kurai pirms izvešanas no Kopienas muitas teritorijas jāuzrāda preces un kurā tām veic muitas kontroli, piemērojot izvešanas formalitātes, un atbilstīgu uz risku analīzi balstītu kontroli.”

— panta 14. punktu aizstāj ar šādu punktu:

14. ““Muitas kontrole” ir īpašas darbības, ko muitas dienesti veic, lai nodrošinātu to, ka pareizi piemēro muitas noteikumus un citus tiesību aktus, kas attiecas uz tādu preču ieviešanu, izvešanu, tranzītu, pārvietošanu un galapatēriņu, kuras pārvietotas starp Kopienas muitas teritoriju un trešām valstīm, un uz precēm, kam nav Kopienas preču statusa; tādas darbības var ietvert preču pārbaudi, deklarācijas datu un elektronisku vai rakstisku dokumentu esamības un autentiskuma kontroli, uzņēmumu grāmatvedības un citu uzskaites datu pārbaudi, transportlīdzekļu apskati, personu nestas vai vestas bagāžas un citu mantu pārbaudi un administratīvas izziņas un līdzīgu darbību veikšanu.”

— pantu papildina ar šādiem punktiem:

25. ““Risks” ir iespējamība, ka saistībā ar to preču ieviešanu, izvešanu, tranzītu, pārvietošanu un galapatēriņu, kuras pārvietotas starp Kopienas muitas teritoriju un trešām valstīm, un ar precēm, kurām nav Kopienas preču statusa, var notikt gadījums, kas:

— liedz pareizi piemērot Kopienas vai attiecīgas dalībvalsts pasākumus vai

⁽¹⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.

- apdraud Kopienas un tās dalībvalstu finansiālās intereses, vai
- apdraud Kopienas drošību un drošumu, sabiedrības veselību, apkārtējo vidi vai patērētājus.

26. "Riska pārvaldība" ir sistemātiska risku noteikšana un visu to pasākumu īstenošana, kuri ir vajadzīgi, lai ierobežotu apdraudējumu. Pie tās pieder, piemēram, datu un informācijas vākšana, riska analīze un novērtēšana, rīcības izvēle un īstenošana, kā arī procesa un tā rezultātu regulāra uzraudzība un pārskatīšana, balstoties uz starptautiskiem, Kopienas un valsts avotiem un stratēģijām."

2. Regulā iekļauj šādu iedaļu un pantu:

"1.a Iedaļa

Atzītie komersanti

5.a pants

1. Muitas dienesti, vajadzības gadījumā apspriedušies ar citām kompetentām iestādēm, saskaņā ar 2. punktā paredzētajiem kritērijiem piešķir atzītā komersanta statusu jebkuram komersantam, kas ir reģistrēts Kopienas muitas teritorijā.

Atzītajam komersantam piešķir atvieglojumus attiecībā uz muitas kontroli saistībā ar drošību un drošumu un/vai piemēro muitas noteikumus paredzētos vienkāršojumus.

Muitas dienesti visās dalībvalstīs atzīst atzītā komersanta statusu, ievērojot 2. punktā izklāstītos noteikumus un nosacījumus un neskarot muitas kontroli. Balstoties uz atzītā komersanta statusa atzīšanu, muitas dienesti, ja ir ievērotas prasības attiecībā uz Kopienas muitas tiesību aktos paredzēto konkrēta veida vienkāršojumu, ļauj komersantam izmantot šādu vienkāršojumu.

2. Kritēriji atzītā komersanta statusa piešķiršanai ietver:

- pienācīgu apliecinājumu tam, ka viņš līdz tam ievērojis muitas prasības,
- atbilstīgu komerciālās un, attiecīgos gadījumos, transporta uzskaites sistēmu, kas pieļauj attiecīgu muitas kontroli,
- attiecīgos gadījumos, pierādītu maksātspēju un
- attiecīgi — piemērotus drošības un drošuma standartus.

Ar komitejas procedūru pieņem noteikumus:

- par atzītā komersanta statusa piešķiršanu,

- par atļauju piešķiršanu vienkāršojumu izmantošanai,
- par tā muitas dienesta izvēli, kurš ir kompetents piešķirt šādu statusu un atļaujas,
- par to atvieglojumu veidu un apjomu, kurus var piešķirt attiecībā uz muitas kontroli par drošību un drošumu, ņemot vērā kopējās riska pārvaldības noteikumus,
- par apspriedēm ar citiem muitas dienestiem un informācijas sniegšanu tiem,

kā arī nosacījumus, saskaņā ar kuriem:

- atļauju var attiecināt tikai uz vienu vai vairākām dalībvalstīm,
- atzītā komersanta statusu var apturēt vai atcelt un
- konkrētām atzīto komersantu kategorijām var nepiemērot prasību būt reģistrētam Kopienā, jo īpaši, ņemot vērā starptautiskus nolīgumus."

3. Regulas 13. pantu aizstāj ar šādu pantu:

"13. pants

1. Muitas dienesti saskaņā ar spēkā esošajos noteikumos paredzētajiem nosacījumiem var veikt jebkādu kontroli, ko uzskata par vajadzīgu, lai nodrošinātu to, ka pareizi piemēro muitas noteikumus un citus tiesību aktus par to preču ieviešanu, izvešanu, tranzītu, pārvietošanu un galapatēriņu, kuras pārvietotas starp Kopienas muitas teritoriju un trešām valstīm, un par precēm, kam nav Kopienas preču statusa. Lai pareizi piemērotu Kopienas tiesību aktus, muitas kontroli var veikt trešā valstī, ja tas paredzēts starptautiskā nolīgumā.

2. Muitas kontrole, kas nav izlases veida pārbaudes, balstās uz riska analīzi, izmantojot automatizētas datu apstrādes paņēmienus, lai noteiktu riskus un to apjomu un izstrādātu riska novērtēšanai vajadzīgos pasākumus, balstoties uz valsts, Kopienas un, ja iespējams, starptautiski izstrādātiem kritērijiem.

Komitejas procedūru izmanto, lai izveidotu kopējo riska pārvaldības sistēmu un noteiktu kopējos kritērijus un kontroles jomu prioritātes.

Dalībvalstis sadarbībā ar Komisiju izveido elektronisku sistēmu, lai īstenotu riska pārvaldību.

3. Ja kontroli veic iestādes, kas nav muitas dienesti, to veic ciešā sadarbībā ar muitas dienestiem un, ja iespējams, tajā pašā laikā un vietā.

4. Veicot šajā pantā paredzēto kontroli, muitas dienesti un citas kompetentas iestādes, piemēram, veterinārās iestādes un policija, var izpaust saņemtos datus par to preču ieviešanu, izvešanu, tranzītu, pārvietošanu un gala-patēriņu, kuras pārvietotas starp Kopienas muitas teritoriju un trešām valstīm, un par precēm, kurām nav Kopienas preču statusa, savā starpā, dalībvalstu muitas dienestiem un Komisijai, ja tas vajadzīgs, lai mazinātu apdraudējumu.

Konfidencialu datu izpaušana trešo valstu muitas dienestiem un citām struktūrām (piemēram, drošības dienestiem) ir pieļaujama tikai saskaņā ar starptautisku nolīgumu, ja ir ievēroti spēkā esošie datu aizsardzības noteikumi, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīva 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (*) un Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (**).

(*) OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

(**) OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.”

4. Regulas 15. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“15. pants

Uz visiem datiem, kas ir konfidenciali pēc to rakstura vai ir sniegti konfidenciali, attiecas pienākums glabāt dienesta noslēpumu. Kompetentie dienesti nedrīkst tos izpaust bez personas vai iestādes, kas tos sniegusi, skaidri izteiktas atļaujas. Informāciju tomēr var darīt zināmu, ja kompetentām iestādēm to uzliek par pienākumu spēkā esošie noteikumi, jo īpaši attiecībā uz tiesvedību. Izpaužot vai paziņojot datus, pilnībā ievēro spēkā esošos datu aizsardzības noteikumus, jo īpaši Direktīvu 95/46/EK un Regulu (EK) Nr. 45/2001.”

5. Regulas 16. pantā vārdus “muitas dienestu kontroles” aizstāj ar vārdiem “muitas kontroles”.

6. Regulas III sadaļas 1. nodaļā iekļauj šādus pantus:

“36.a pants

1. Par precēm, ko ievēd Kopienas muitas teritorijā, iesniedz kopsavilkuma deklarāciju, izņemot preces, kuras pārvadā ar transportlīdzekļiem, kas tikai šķērso muitas teri-

torijas teritoriālos ūdeņus vai gaisa telpu, šajā teritorijā neapstājoties.

2. Kopsavilkuma deklarāciju iesniedz ieviešanas muitas iestādē.

Muitas dienesti var ļaut kopsavilkuma deklarāciju iesniegt citā muitas iestādē, ja tā ieviešanas muitas iestādei uzreiz dara zināmus vai elektroniski pieejamus vajadzīgos datus.

Muitas dienesti var ļaut, ka kopsavilkuma deklarācijas iesniegšanu aizstāj ar paziņojuma iesniegšanu un piekļuvi kopsavilkuma deklarācijai komersanta elektroniskā sistēmā.

3. Kopsavilkuma deklarāciju iesniedz, pirms preces ievēd Kopienas muitas teritorijā.

4. Ar komitejas procedūru nosaka:

— termiņu, kurā jāiesniedz kopsavilkuma deklarācija, pirms preces ievēd Kopienas muitas teritorijā,

— kārtību, kādā var atkāpties no pirmajā ievilkumā minētā termiņa vai mainīt to, un

— nosacījumus, kas jāievēro, lai varētu atkāpties no prasības sniegt kopsavilkuma deklarāciju vai to prasību pielāgot,

atkarībā no īpašiem apstākļiem un piemērojot to konkrētiem preču pārvadāšanas, transporta vai komersantu veidiem, vai arī gadījumā, ja starptautiski nolīgumi paredz īpašus drošības pasākumus.

36.b pants

1. Komitejas procedūru izmanto, lai izstrādātu vispārēju kopsavilkuma deklarācijas datu kopumu un formātu, kurā būtu ziņas, kas vajadzīgas riska analīzei un pareizai muitas kontroles piemērošanai, galvenokārt drošībai un drošumam, vajadzības gadījumā izmantojot starptautiskos standartus un komercpraksi.

2. Kopsavilkuma deklarāciju sastāda, izmantojot datu apstrādes paņēmienus. Var izmantot tirdzniecības, ostu vai transporta dokumentus, ja tajos ir vajadzīgās ziņas.

Ārkārtējos gadījumos muitas dienesti var pieņemt kopsavilkuma deklarācijas papīra formā ar nosacījumu, ka tie nodrošina tādu pašu riska pārvaldības līmeni, kādu piemēro kopsavilkuma deklarācijām, kas iesniegtas, izmantojot datu apstrādes paņēmienus.

3. Kopsavilkuma deklarāciju iesniedz persona, kas ievieš preces vai uzņemas atbildību par preču pārvadāšanu Kopienas muitas teritorijā.

4. Neatkarīgi no pienākumiem, kas uzlikti 3. punktā minētajai personai, viņas vietā kopsavilkuma deklarāciju var iesniegt:

- a) persona, kā vārdā darbojas 3. punktā minētās personas; vai
- b) jebkura persona, kas spēj uzrādīt attiecīgās preces vai likt tās uzrādīt kompetentajam muitas dienestam; vai
- c) 3. punktā vai a) vai b) apakšpunktā minētas personas pārstāvis.

5. Personai, kas minēta 3. un 4. punktā, ir tiesības pēc viņas lūguma grozīt vienu vai vairākus datus kopsavilkuma deklarācijā pēc tās iesniegšanas. Tomēr nekādi grozījumi nav iespējami pēc tam, kad muitas dienesti:

- a) ir informējuši personu, kas iesniegusi kopsavilkuma deklarāciju, ka tie grib pārbaudīt preces; vai
- b) ir konstatējuši, ka attiecīgie dati nav patiesi; vai
- c) ir ļāvuši preces noņemt no muitas kontroles.

36.c pants

1. Ievešanas muitas iestāde var neprasīt kopsavilkuma deklarāciju par precēm, par ko pirms 36.a panta 3. vai 4. punktā minētā termiņa beigām iesniedz muitas deklarāciju. Šādā gadījumā muitas deklarācijā ir vismaz tie dati, kuriem jābūt kopsavilkuma deklarācijā, un līdz laikam, kad muitas deklarāciju pieņem saskaņā ar 63. pantu, tai ir kopsavilkuma deklarācijas statuss.

Muitas dienesti var ļaut muitas deklarāciju iesniegt importa muitas iestādē, kas nav ieviešanas muitas iestāde, ja šī iestāde ieviešanas muitas iestādei uzreiz dara zināmus vai elektroniski pieejamus vajadzīgos datus.

2. Ja muitas deklarāciju iesniedz citādi, nevis izmantojot datu apstrādes paņēmienus, muitas dienesti uz datiem attiecinā tādu pašu riska pārvaldības līmeni, kāds piemērojams kopsavilkuma deklarācijām, kas iesniegtas, izmantojot datu apstrādes paņēmienus."

7. Regulas 37. panta 1. punktā un 38. panta 3. punktā vārdus "muitas dienestu kontrolei" aizstāj ar vārdiem "muitas kontrolei".

8. Regulas 38. panta 5. punktu aizstāj ar šādu punktu:

5. "Šā panta 1. līdz 4. punkts un šīs regulas 36.a līdz 36.c pants un 39. līdz 53. pants neattiecas uz precēm, ko uz laiku izved no Kopienas muitas teritorijas, pārvietojot tos starp diviem punktiem šajā teritorijā pa jūru vai pa gaisu, ja pārvadājums veikts pa tiešu maršrutu un izmantojot regulārus gaisa vai jūras pārvadājumus, neapstājoties ārpus Kopienas muitas teritorijas."

9. Regulas 40. pantu aizstāj ar šādu pantu:

"40. pants

Preces, kas nonāk Kopienas muitas teritorijā, muitai uzrāda persona, kas ievieš preces šajā teritorijā, vai attiecīgi tā persona, kura uzņemas atbildību par preču pārvadāšanu pēc ieviešanas, izņemot gadījumos, kad tās pārvadā ar transportlīdzekļiem, kuri tikai šķērso Kopienas muitas teritorijas teritoriālos ūdeņus vai gaisa telpu, šajā teritorijā neapstājoties. Persona, kas uzrāda preces, atsaucas uz kopsavilkuma deklarāciju vai muitas deklarāciju, kas iepriekš iesniegta par precēm."

10. Regulas III sadaļas 3. nodaļu pārdēvē par "Muitai uzrādīto preču izkraušana".

11. Regulas 43. līdz 45. pantu svītro.

12. Regulas 170. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

2. "Preces uzrāda muitas dienestiem un izpilda tām paredzētās muitas formalitātes, ja:

- a) tām ir bijusi piemērota kāda muitas procedūrā, ko noslēdz, kad preces nonāk brīvajā zonā vai brīvajā noliktavā; tomēr, ja attiecīgā muitas procedūra ļauj atbrīvot no pienākuma uzrādīt preces, tās nav jāuzrāda;
- b) tās bijušas novietotas brīvajā zonā vai brīvajā noliktavā saskaņā ar lēmumu atmaksāt vai atlaist ievadomuitas nodokļus;
- c) tās atbilst prasībām, lai veiktu 166. panta b) apakšpunktā minētos pasākumus; vai
- d) tās nonāk brīvajā zonā vai brīvajā noliktavā tieši no teritorijas ārpus Kopienas muitas teritorijas."

13. Regulas 176. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

2. “Ja preces pārkrauj brīvajā zonā, dokumentiem par šīm darbībām ir jābūt muitas dienestu rīcībā. Īslaicīgu preču glabāšanu sakarā ar pārkraušanu uzskata par tādas darbības sastāvdaļu.

Par precēm, kas nonāk brīvajā zonā tieši no teritorijas ārpus Kopienas muitas teritorijas vai ko izved no brīvās zonas, tieši atstājot Kopienas muitas teritoriju, iesniedz kopsavilkuma deklarāciju attiecīgi saskaņā ar 36.a līdz 36.c pantu vai 182.a līdz 182.d pantu.”

14. Regulas 181. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“181. pants

Muitas dienesti pārlicinās, ka ir ievēroti noteikumi, kas reglamentē eksportu, izvešanu pārstrādei, atkalizvešanu, neuzlikšanas procedūras vai iekšējā tranzīta procedūru, kā arī V sadaļas noteikumi, ja preces atstāj Kopienas muitas teritoriju no brīvās zonas vai brīvās noliktavas.”

15. Regulas 182. panta 3. punkta pirmā teikumā svītrot vārdus “atkalizvešanu vai”.

16. Regulas V sadaļā (Preces, kas atstāj Kopienas muitas teritoriju) iekļauj šādus pantus:

“182.a pants

1. Par precēm, kas atstāj Kopienas muitas teritoriju, izņemot preces, kuras pārvadā transportlīdzekļi, kas tikai šķērso muitas teritorijas teritoriālos ūdeņus vai gaisa telpu, tajā teritorijā neapstājoties, jābūt noformētai vai nu muitas deklarācijai, vai arī, ja muitas deklarācija nav vajadzīga, kopsavilkuma deklarācijai.

2. Ar komitejas procedūru nosaka:

— termiņu, kurā muitas deklarāciju vai kopsavilkuma deklarāciju iesniedz eksporta muitas iestādē, pirms preces izved no Kopienas muitas teritorijas,

— kārtību, kādā var atkāpties no pirmajā ievilkumā minētā termiņa vai mainīt to,

— nosacījumus, kas jāievēro, lai varētu atkāpties no prasības sniegt kopsavilkuma deklarāciju vai to prasību pielāgot; un

— gadījumus un attiecīgos nosacījumus, kad precēm, ko izved no Kopienas muitas teritorijas, nav vajadzīga ne muitas deklarācija, ne kopsavilkuma deklarācija,

atkarībā no īpašiem apstākļiem un konkrētiem preču pārvadāšanas, transporta vai komersantu veidiem, vai arī

gadījumos, kad starptautiski nolīgumi paredz īpašus drošības pasākumus.

182.b pants

1. Ja precēm, kas atstāj Kopienas muitas teritoriju, ir piemērots muižošanas vai izmantošanas režīms, kam saskaņā ar muitas noteikumiem ir vajadzīga muitas deklarācija, šo muitas deklarāciju iesniedz eksporta muitas iestādē, pirms preces izved no Kopienas muitas teritorijas.

2. Ja eksporta muitas iestāde nav izvešanas muitas iestāde, eksporta muitas iestāde izvešanas muitas iestādei uzreiz dara zināmus vai elektroniski pieejamus vajadzīgos datus.

3. Muitas deklarācijā ir vismaz tā informācija, kurai jābūt 182.d panta 1. punktā minētajā kopsavilkuma deklarācijā.

4. Ja muitas deklarāciju iesniedz citādi, nevis izmantojot datu apstrādes paņēmienus, muitas dienesti uz datiem attiecina tādu pašu riska pārvaldības līmeni, kāds piemērojams deklarācijām, kas iesniegtas, izmantojot datu apstrādes paņēmienus.

182.c pants

1. Ja precēm, kas atstāj Kopienas muitas teritoriju, nav piemērots muižošanas vai izmantošanas režīms, kam saskaņā ar muitas noteikumiem ir vajadzīga muitas deklarācija, izvešanas muitas iestādē iesniedz kopsavilkuma deklarāciju, pirms preces izved no Kopienas muitas teritorijas.

2. Muitas dienesti var ļaut kopsavilkuma deklarāciju iesniegt citā muitas iestādē, ja šī iestāde izvešanas muitas iestādei uzreiz dara zināmus vai elektroniski pieejamus vajadzīgos datus.

3. Muitas dienesti var ļaut, ka kopsavilkuma deklarāciju iesniegšanu aizstāj ar paziņojuma iesniegšanu un piekļuvi kopsavilkuma deklarācijas datiem komersanta elektroniskā sistēmā.

182.d pants

1. Komitejas procedūru izmanto, lai izstrādātu vispārēju kopsavilkuma deklarācijas datu kopumu un formātu, kurā būtu ziņas, kas vajadzīgas riska analīzei un pareizai muitas kontroles piemērošanai, galvenokārt drošībai un drošumam, vajadzības gadījumā izmantojot starptautiskus standartus un komercpraksi.

2. Kopsavilkuma deklarāciju sastāda, izmantojot datu apstrādes paņēmienus. Var izmantot tirdzniecības, ostu vai transporta dokumentus, ja tajos ir vajadzīgās ziņas.

Izņēmuma gadījumos muitas dienesti var pieņemt kopsavilkuma deklarācijas papīra formā ar nosacījumu, ka tie nodrošina tādu pašu riska pārvaldības līmeni, kāds piemērojams kopsavilkuma deklarācijām, kas iesniegtas, izmantojot datu apstrādes paņēmienus.

3. Kopsavilkuma deklarāciju iesniedz:

- a) persona, kas izved preces vai uzņemas atbildību par preču pārvadāšanu, tās izvedot no Kopienas muitas teritorijas; vai
- b) jebkura persona, kas spēj uzrādīt attiecīgās preces vai likt tās uzrādīt kompetentajam muitas dienestam; vai
- c) šā punkta a) vai b) apakšpunktā minētās personas pārstāvis.

4. Personai, kas minēta 3. punktā, pēc viņas lūguma ir tiesības grozīt vienu vai vairākus datus kopsavilkuma deklarācijā pēc tās iesniegšanas. Tomēr nekādi grozījumi nav iespējami pēc tam, kad muitas dienesti:

- a) ir informējuši personu, kas iesniegusi kopsavilkuma deklarāciju, ka tie grib pārbaudīt preces; vai
- b) ir konstatējuši, ka attiecīgie dati nav patiesi; vai
- c) ir ļāvuši preces noņemt no muitas kontroles.”

2. pants

Šī regula stājas spēkā septītajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Grozītās regulas 5.a panta 2. punktu, 13. panta 2. punkta 2. daļu, 36.a panta 4. punktu, 36.b panta 1. punktu, 182.a panta 2. punktu un 182.d panta 1. punktu piemēro no 2005. gada 11. maija.

Visus pārējos noteikumus sāk piemērot pēc tam, kad spēkā stājušies īstenošanas noteikumi, kas balstās uz otrajā daļā minētajiem pantiem. Tomēr elektroniskas deklarācijas un automatizētas sistēmas riska pārvaldības īstenošanai un elektroniskai informācijas apmaiņai starp ievešanas, importa, eksporta un izvešanas muitas iestādēm, kā paredzēts 13., 36.a, 36.b, 36.c, 182.b, 182.c un 182.d pantā, izveido trīs gadus pēc tam, kad minētie panti būs kļuvuši piemērojami.

Vēlākais divus gadus pēc tam, kad minētie panti būs kļuvuši piemērojami, Komisija izvērtē visus dalībvalstu lūgumus pagarināt trešajā daļā minēto trīs gadu laikposmu attiecībā uz elektroniskām deklarācijām un automatizētām sistēmām riska pārvaldības īstenošanai un elektroniskai informācijas apmaiņai starp muitas iestādēm. Komisija iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei un, ja vajadzīgs, ierosina pagarināt trešajā daļā minēto trīs gadu laikposmu.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2005. gada 13. aprīlī

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs
J. P. BORRELL FONTELLES

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
N. SCHMIT